Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: ”Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret”, i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801861152/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

en spøgende Maade gav igen paa hans Grovheder. Men der overgik snart mig det samme som tit hænder for meget ivrige Mennesker der prøver paa at lede vildfarende paa rette Vej, at de selv kommer til at fare vild paa samme Maade som disse; saaledes blev jeg selv Satiriker ved at spidse min Pen mod Satirer, og jeg kom selv ud for det samme, eller rettere noget meget værre.

Snart skyder vi, og snart vi selv er Skydeskive;
det vore Vilkaar er, imens vi er i Live.

Men om jeg har fortjent det, om jeg har skrevet noget som kunde give Grund til at skælde mig saa meget ud, det maa andre dømme om. Indtil da havde jeg brugt min Tid paa Jura, Historie og Sprog. Jeg havde ikke interesseret mig for noget andet, og især da ikke for Poesi, som kedede mig i den Grad at jeg gabede ved Oplæsningen af selv det nydeligste Digt. Jeg havde nok dyrket den latinske Poesi, men kun som et nødvendigt Onde. Jeg læste ikke Digterne for min Fornøjelses Skyld, men for at gøre Fremskridt i det latinske Sprog, omtrent lige som syge Mennesker der hver Dag tyller sig med bitter Medicin, ikke fordi de kan lide den, men fordi Lægerne siger de har godt af den.

Menneskets Sind er jo saadan indrettet at vi tit fatter Interesse for Ting der hidtil har kedet os. Vi holder af afvekslende Beskæftigelser, lige som Jorden har Gavn af vekslende Afgrøder. Jeg var nu tredive Aar gammel og havde hidtil aldrig prøvet at skrive et Digt, skønt jeg boede i en By hvor der hvert Aar dukker flere Digtere op end der er Fluer i September Maaned, og hvor jeg daglig fik tudet Ørene fulde af Digte og hørte hele Byen digterere. Omsider sagde jeg til mig selv:

Skal jeg til evig Tid da blot Tilhører være?
Skal jeg da aldrig selv faa ytret blot et Ord
til Gengæld for de Vers hvormed det Rime-Kor
saa tit har ærgret mig langt mer end jeg kan bære?